

РЕШЕНИЕ

№ 2970

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2840** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. И. М., чрез адв. В. К. срещу Решение № 626/05.02.2024г. по НАХД № 11877/2023г. по описа на СРС, НО, 110 състав. С обжалваното решение е потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № Р-10-140/10.07.2023г.**, издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, с което на М. И. М., [ЕГН], на основание чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦК е наложено административно наказание глоба в размер на 7000.00 лева, за нарушение на чл.114б, ал.1, пр.1, хипотеза втора вр. ал.2, изр.1, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. На основание чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН, М. И. М., [ЕГН] е осъден да заплати на КФН сумата от 80 лева, представляваща направените по делото разноски за процесуално представителство.

В касационната жалба се твърди липса на административно нарушение, тъй като не били променени обстоятелствата, сочи се, че при предходни преизбирания на лицето в Съвета на директорите на дружеството, същият не е подавал нова декларация. Излагат се аргументи, за липса на умисъл от страна на касационния жалбоподател, тъй като се сочи, че лицето следва да подава декларация, само при промяна на обстоятелствата,

каквато не е настъпила според изложената теза. Навеждат се и доводи за приложение на чл.28 от ЗАНН, като се твърди, че случаят е маловажен. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява. В писмена молба заявява, че поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касация- редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмени бележки моли за отхвърляне на касационната жалба и потвърждаване на решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че Дружеството „Винзавод“ АД е публично дружество по чл.110, ал.1 от ЗППЗК, вписано под № РГ-05-0175 в регистъра на КФН по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН.

При извършена проверка по документи в КФН от свидетеля (актосъставител) А. Д. К. експерт в КФН, и чрез предоставената от „Винзавод“ АД информация чрез единната електронна система на КФН по електронен път - “e-Register” с вх. № 10-05-4967 от 31.10.2022г., се установило от протокол за проведено на 31.10.2022г. общо събрание, че М. И. М. е бил преизбран за член на Съвета на Директорите на „Винзавод“ АД. От датата на проведеното общо събрание -31.10.2022г. във връзка с приложението на чл.114б, ал.1 от ЗППЗК, същият не е подал съответната декларация в срок до 07.11.2022г.

За горното бил съставен АУАН с № Р-06-15 на 23.01.2023г. в присъствие на двама свидетели против М. И. М.. АУАН е надлежно предявен и връчен на надлежно упълномощено лице да получава АУАН - В. Д. К., на датата на неговото съставяне. М. И. М. в законоустановения срок представил писмени възражения пред АНО.

Междувременно след връчване на АУАН, М. И. М. депозирал в КФН декларация с вх. № РГ-05-175-5 от 27.01.2023г. Закъснението за подаването на декларацията възлизало на два месеца и 20 (двадесет) дни.

Въз основа на констатациите в АУАН, зам.-председателя на КФН ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“ издал процесното НП № Р-10-140/10.07.2023г., с което на основание чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЗК е наложено административно наказание глоба в размер на 7000.00 лева, за нарушение на чл.114б, ал.1, пр.1, хипотеза втора вр. ал.2, изр.1, пр.1 от ЗППЗК.

При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 ЗППЗК членовете на управителните и контролните органи на

публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Според чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането им.

Безспорно е обстоятелството, че „Винзавод“ АД е публично дружество по чл.110, ал.1 от ЗППЗК, вписано под № РГ-05-0175 в регистъра на КФН по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН. Не се спори, че на 31.10.2022г. е било проведено общо събрание на дружеството, при което М. И. М. бил преизбран за член на Съвета на директорите на „Винзавод“ АД, като също така е бил избран и нов състав на съвета на директорите на дружеството, а старият е бил освободен. В съответствие с чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК, е следвало тези обстоятелства, да се декларират в срок до 07.11.2022г. Началото на срока по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е обвързано с момента на избор /преизбирането/ на лицето за член на съвета на директорите. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите.

Относно направеното възражение, че касационният жалбоподател е декларирал въпросните обстоятелства, при първоначалното му избиране като член на съвета на директорите на дружеството, следва да се посочи, че декларирането на изискуемите данни по чл. 114б, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦК в момент, предхождащ избирането за член на съвета на директорите на съответното лице, не представлява изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦК, тъй като същото възниква след избирането на лицето за член на съвета на директорите на дружеството. Подадената през 2008г. декларация от лицето- не отменя задължението за деклариране наличието съответно на липса на обстоятелствата по чл.114б, ал.1 от ЗППЦК, както правилно е посочено от СРС. В ал.2 от същият текст са посочени две отделни задължения за деклариране с различен срок за изпълнение: 1. деклариране на обстоятелствата непосредствено след избора и 2. деклариране на изменения на обстоятелствата при вече подадена декларация. Правилно е прието от въззивния съд, че избор на досегашен член на управителния орган на публично дружество, представлява ново избиране, доколкото в приложимото законодателство ТЗ и ЗППЦК, не е уредена режим на продължаване на мандат. В тази връзка, законосъобразен е и изводът, че за съставомерността на деянието е без значение- дали се касае за нов избор или преизбиране на лицето. Още повече, че при проведеното общо събрание на 31.10.2022г. е избран нов съвет на директорите на „Винзавод“ АД, а старият е бил освободен, което е допълнителен аргумент в коментирания насока. Предвид изложеното, не се споделят наведените възражения в касационната жалба, за липса на

осъществено съставомерно нарушение.

Не се възприемат и възраженията, че нарушението представлява маловажен случай. Правилно СРС е констатирал, че деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Нарушението, за което е ангажирана административно -наказателната отговорност на М. И. М. засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар.

Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с провеждането на ефективен последващ контрол върху дейността на поднадзорен субект -публично дружество, като се касае за неизпълнение на задължението за подаване на декларация по чл. 114б от ЗППЦК. Ето защо следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, който изключва маловажност на нарушението.

Съдът приема, че доколкото нарушението се изразява в неспазване на законов срок, най-точният и обективен критерий, който служи за измерване на неговата тежест е „дължина на забавата“. В случая забавата възлиза на цели 2 месеца и 20 дни /при предвиден в закона кратък 7-дневен срок/, т.е. налице е многократно надхвърляне на срока за изпълнение, поради което обществената опасност на деянието е най-малкото обичайна за този вид нарушения. Не е налице забава в кратък срок. При това, задължението е изпълнено след намесата на надзорния орган и съставянето на акт за установеното административно нарушение, а не по собствен почин на задълженото лице. Обстоятелството, че нарушението е първо по ред е взето предвид от наказващия орган, като наложеното наказание е в минимално предвидения по закон размер, поради което и намаляването на този размер е недопустимо, с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в общ размер на 80 лв. Съдът определи същото в минимален размер, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 626/05.02.2024г. по НАХД № 11877/2023г. по описа на СРС, НО, 110 състав, с което е потвърдено НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № Р-10-140/10.07.2023г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, с което на М. И. М., [ЕГН], на основание чл.221, ал.1, т.4 от ЗППЦК е наложено административно наказание глоба в размер на 7000.00 лева, за нарушение на чл.114б, ал.1, пр.1, хипотеза втора вр. ал.2, изр.1, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа

ОСЪЖДА М. И. М., [ЕГН], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: